

[Niels Ravn.]

hunde på landet skal være indespærret, er den bundet „til stadighed“, eller er den det ikke? Det er et spørgsmål, vi så afgjort må have opklaret: hvad dækker „til stadighed“ i denne forbindelse?

Jeg synes i og for sig ikke, det er nødvendigt, at vi ændrer ordene i stk. 3 i § 10 om, at disse hunde, der ikke må strejfe om, skal holdes forsvarligt bundet i den tid, hvor der altså er påbud om, at de skal holdes indelukket eller bundet. I den gældende lov står der i § 10, at disse hunde skal holdes indespærret eller bundet fra arbejdstidens ophør til dens begyndelse. Nu ændrer man dette til klokkeslæt, nemlig i tiden fra kl. 18 til kl. 6. Den første, den nuværende formulering, fra arbejdstidens ophør til arbejdstidens begyndelse, kan kritiseres, men den nye formulering, fra kl. 18 til kl. 6, kan så sandelig endnu mere kritiseres. For den gamle formulering dækker på landet nogenlunde den tid, hvori det er mørkt — man arbejder normalt på landet i den mørke tid af året, fra det bliver lyst, til det bliver mørkt — men det gør tidsbetegnelsen fra kl. 18 til kl. 6 ikke. Så må man i hvert fald have føjet noget til om, at i den mørke årstid skal det være fra solnedgang til solopgang. Den foreslåede bestemmelse er ikke nogen forbedring; man gør tværtimod paragraffen svagere, idet man giver disse omstrejfende hunde større muligheder. Jeg er sikker på, at den højtærede minister ikke ønsker — og det gør jeg heller ikke — at vi skal et skridt i den retning. Men jeg er klar over, at det er noget, der kan ses på i det udvalg, som antagelig kommer.

Det var de bemærkninger, jeg havde at gøre i relation til de omstrejfende hunde og de hunde, som man berøver friheden. Jeg er helt enig i, at disse omstrejfende hundes antal skal begrænses, og så vidt muligt skal disse hunde helt udryddes. Jeg er enig i, at de hunde, man berøver friheden, skal have de bedst mulige kår; om lovforslaget så har fået lige netop den rette formulering, vil jeg indtil videre have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved.

Jeg skal så gå over til at sige lidt om de andre nye bestemmelser i lovforslaget. Der er f. eks. udvidelsen af anmeldelsespligten, der nu, som det står i bemærkningerne, for så vidt gælder fra det øjeblik, hunden er

født. Det er dog kun, hvis den skifter ejer, eller, som lovforslaget siger: besidder. Jeg synes, det er en fornuftig og rimelig ændring. De, der opdrætter hunde og har hvalpene gående hos moderen, skal fortsat ikke anmelde dem, før de er 4 måneder gamle. Jeg forstår i øvrigt, at man har forsikringsselskabernes tilsagn om, at moderdyrets forsikring dækker de ulykker, som hvalpene eventuelt måtte forøve, medens de er hos moderen. Det er rimeligt, at vi gennemfører denne ændring, og jeg kan give den min tilslutning. De nye forsikringsbestemmelser kan jeg også godt gå med til.

Så glæder jeg mig over, at den højtærede minister vil ophæve stk. 2 i den gamle § 1. Herved bortfalder bestemmelsen om, at erhvervsmæssigt opdrættede hunde først skal registreres, når de er 6 måneder gamle. Jeg er i det hele taget imod begrebet „erhvervsmæssigt opdrættede hunde“. Jeg ved, at der ude i landet findes folk, som, jeg havde nær sagt har tævehunde i hundredvis — jeg kender i hvert fald én, der har hundrede — og de står i en lang række små bure, som giver dem mindre bevægelsesfrihed, end de fleste lænkehunde har; de laver kun én eneste ting: de producerer hvalpe, så tit de overhovedet kan. Noget sådant skal man i hvert fald ikke præmiere gennem lovgivning, og det er altså noget af det, der forsvinder, når stk. 2 glider ud. Derfor hilser jeg det i høj grad med glæde.

Jeg kunne for øvrigt godt have tænkt mig, at man var gået endnu videre og havde sagt, at erhvervsmæssig opdræt af hunde er forbudt. Jeg er klar over, at dette ikke er praktisk gennemførligt, for der skal jo en vis tilvækst til, og ved opdrætning af hundehvalpe og salg af dem kan man ikke sætte grænser for, hvad der er erhvervsmæssig opdræt, og hvad der er hobbyopdræt. Derfor er jeg klar over, at man ikke kan gå videre, end det er tilfældet i lovforslaget, men det kan jeg som sagt også erklære mig tilfreds med.

Endelig har jeg nogle bemærkninger om afgiftsændringerne. Det er efter min mening rimeligt, at man nu i nogen grad sletter de grænser, der tidligere har været imellem det storkøbenhavnske område, købstæderne og flækkerne, som det hedder i lovforslaget, hvor man bruger den betegnelse, der sædvanligvis gives de forskellige bebyggelser.